

РЕШЕНИЕ

№ 4168

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 03.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3633** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от Б. А. А., с ЕГН [ЕГН], младши експерт, младши оперативен дежурен в група „Оперативна дежурна част“ към 09 РУ-СДВР, чрез пълномощника си адв. А. жалба срещу Заповед № 3384з-162/24.03.2021 г. на зам.-началника на 09 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от три месеца, за нарушения на служебната дисциплина от А., изразено в неизпълнение на служебни задължения на 01.02.2021 г. при снемането на обяснения от трето лице, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно производствените правила, и в противоречие с материалния закон. Посочва, че не е запознат със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, както и не е уведомен за образуваното производство. Освен това, самият дисциплинарно наказващ орган е действал и в качеството на дисциплинарно разследващ орган. Счита, че в акта не са изложени правните и фактическите основания за издаването му, с което е нарушено изискването за съдържание на акта. Освен това намира, че от изложеното в заповедта не се установява поведение на жалбоподателя, с което е нарушил нормите от длъжностната му характеристика. Счита, че правната квалификация на нарушението, за което му е наложено наказание е неправилна. Наказан е за нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР, а вмененото му нарушение съответства на разпоредбата на чл. 200, ал.1, т.11 ЗМВР.

Излага възражения и относно нарушение на материалния закон. Твърди, че в заповедта не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и разпоредбите, които са нарушени и доказателствата, въз основа на които то е установено. Също така, заповедта не е мотивирана относно субективната страна на нарушението, какви са настъпилите вреди от поведението на жалбоподателя, както и не са изложени мотиви относно формата на вината. С изложеното е нарушена разпоредбата на чл. 210 ЗМВР. Освен всичко изложено счита, че заповедта противоречи на целта на закона. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноси.

В съдебно заседание се представлява от процесуалния си представител адв. А., която поддържа жалбата. Посочва, че не са налице правила или нормативен акт, касаещи изискването за съдържание на жалбата на гражданите. Моли за отмяна на заповедта. Претендира присъждане на разноси.

Ответникът по жалбата зам.-началника на 09 РУ-СДВР, към СДВР, е представил административната преписка по издаване на оспорената заповед.

В съдебно заседание се представлява от юк И., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне.

В представени писмени бележки развива съображения за законосъобразност на оспорения акт. Посочва, че заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма, от компетентен орган, в двумесечния срок от откриване на нарушението. От събраните по делото доказателства се установява извършеното от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина, изразяващи се в небрежно изпълнение на служебните задължения при снемането на сведения от жалбоподател. Наложено наказание съответства за констатираното нарушение. За неоснователни счита доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта. Служителят е запознат с образуваната преписка, като му е дадена възможност да участва в производството. Дадена му е и възможност да представи обяснения по случая. Изготвеният доклад е връчен на служителя, като му е указан срок за обяснения. Той се е възползвал от дадената възможност. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят Б. А. А., с ЕГН [ЕГН] заема длъжността младши експерт, младши оперативен дежурен в група „Оперативна дежурна част“ към 09 РУ-СДВР. В системата на МВР работи от 1998 г., когато е назначен на длъжност полицаи в група „Патрулно-постова дейност“, в сектор Териториално охранителен към 09 РУ-СДВР.

Приложена е и специфична длъжностна характеристика за длъжността младши оперативен дежурен в група Оперативна дежурна част в РУ-СДВР, видно от която едно от основните задължения на заемания длъжността е да приема и отработва съобщения, сигнали за извършени тежки престъпления, произшествия и нарушения, като незабавно докладна на ръководството и на старши дежурен ОДЦ за изпращане на ДОГ и други специалисти за посещение на местопроизшествията.

С длъжностната характеристика, А. е запознат на 15.02.2019 г., за което е изготвен

протокол.

На служителят са налагани общо шест наказания за допуснати нарушения на служебната дисциплина, сред които писмено предупреждение и мъмрене. Също така, служителят е награждаван три пъти с писмена похвала и парична награда.

Видно от месечен график на служителите от група ОДЧ при 09 РУ-СДВР, жалбоподателят Б. А. А. е бил дежурен за 24 часа на 01.02.2021 г.

Със заповед № 3348з-70/02.02.2021 г., издадена от началника на 09 РУ-СДВР, е разпоредено да се извърши проверка наличие на нарушение по чл. 199, ал.1, т.3 ЗМВР, във връзка с подадена молба с вх. № 33840-1288/01.02.2021 г. по описа на 09 РУ-СДВР, като се установи изяснена ли е в пълен обем фактичката обстановка по случая с цел установяване и документиране на подадения от П. И. Ц. сигнал в 09 РУ-СДВР при снемането на писмени обяснения на 01.02.2021 г. от приемащия служител, а именно жалбоподателя. Посочено е, че при проверката следва да се има предвид, че при повторното снемане на обясненията от друг служител, същото е подробно и пълно, на две ръкописно изписани страници, а първоначалното сведение е от три изречения. Със заповедта е определена комисия, която да извърши проверка и срок за извършването ѝ. В състава на комисията са включени средните лица: като председател старши инспектор началник на участък Б. към 09 РУ-СДВР, и като членове старши инспектор началник на 04 група Криминална полиция В. и старши инспектор началник на група Оперативна дежурна част към 09 РУ-СДВР.

Видно от протокол рег. № 3384р-4815/03.02.2021 г., Б. А. А. е запознат със заповедта за образуване на дисциплинарното производство на 04.02.2021 г., в 08,10 ч., за което е положил подпис.

Видно от молба вх. № 338400-1288/01.02.2021 г., П. И. Ц. е помолил началника на 09 РУ-СДВР за съдействие и предупреждение на сина му, тъй като на 30.01.2021 г., около 11,00 ч. на домашния му адрес, сина му М. П. Ц., на 47 години, му нанесъл побой след спор за имота, който му е прехвърлил преди време. Това се случва за втори път.

В обяснение по случая, дадено на същата дата, Ц. допълнително посочил, че преди около месец сина му се прибрал от К., където работи. Обяснението е изготвено от служителя Б. А. А. под диктовката на П. И. Ц., за което са положени подписи на двете лица.

На същата дата 04.02.2021 г. на служителят е връчена покана за даване на писмени обяснения в 24-часов срок, като са му поставени и конкретни въпроси, на които да отговори. Всичките въпроси са свързани със снетите обяснения от П. И. Ц. на 01.02.2021 г.

На 04.02.2021 г. А. е дал писмени обяснения, в които е уточнил, че на 01.02.2021 г. е застъпил на работа в екип с ОД Е. Л. и мл. ОД Г. Г.. По време на дежурството, между 13,00 ч. и 13,30 ч. е приел П. И. Ц., който заявил, че му нанесен побой от сина му след спор със същия за имота, в който живее Ц., който побой е втори по ред за кратък период от време. Лицето е било в добро физическо и психическо състояние за възрастта си. Не е заявил или показал, да има видими травми в следствие на побоя. Комуникацията с лицето била затруднена, тъй като имал нарушен слух, но служителят не е забелязал да носи слухов апарат. Всеки въпрос, който му бил задаван, трябвало да бъде повторен по няколко пъти и то на по-висок тон. В повечето случаи, когато започвал да отговаря на въпроса, говорел нещо различно от зададения въпрос, вероятно поради нечуване на въпроса. Поради това, служителят в сведението отразил

основната информация, като е преценил, че при извършване на проверката по преписката, назначения служител ще трябва да снесе допълнително обяснение и да уточни повече детайли по случая. Случаят докладвал на ОД Е. Л., която поради натоварената оперативна обстановка не прочела молбата и обяснението.

След доклад при началника на ОУ-СДВР, Л. му разпоредила да изготви допълнителна докладна записка за фактите и обстоятелствата, които са му станали известни при изслушването на лицето и които не са записани в обяснението, което е сторил.

Такава е изготвена, като в нея е посочено, че комуникацията с Ц. била затруднена, тъй като имал нарушен слух. Няма да е видими среди от наранявания и не е заявил да има такива на скрити места. Ц. му заявил, че няма намерение да се освидетелства за нанесения побой от сина му. преди време прехвърлил имот на сина си, който сега го гони, за да го продаде.

Покана за даване на писмени обяснения е връчена и на другия дежурен служител ОД Е. Л.. Л. е дала обяснения, в които е посочила, че е запозната със случая, при който А. е снел обяснения от П. И. Ц.. Служителят й казал, че комуникацията с посоченото лице била затруднена, тъй като имал проблеми със слуха, както и че няма видими наранявания. Поради натовареността на оперативната обстановка и наличие на друг случай /скочило от терасата на чл. 509, в ж.к. В. лице/ не успяла да прочете молбата и обясненията от Ц.. След доклад при началника, й било разпоредено обяснението да се доработи, тъй като не е достатъчно, като бъдат уточнени подробно всички факти и обстоятелства по случая. Разпореждането съобщила на А., но той си тръгнал, тъй като дежурството му било приключило. Л., след изтичане на нейното дежурство, лично отишла на адреса на П. И. Ц. и снела допълнително сведения от лицето. Синът му не бил на адреса.

ОД Е. Л. посетила адреса на П. И. Ц. на 02.02.2021 г., за да вземе допълнителни сведения от него. На две страници ръкописен текст е изложено, разказаното от П. И. Ц., което е свързано с проблемите, които има със сина си по повод на имот, който притежавал и който прехвърлил преди години на сина си. Синът му работил в К., но от около три месеца се бил върнал в България. Ц. му предложил да продаде къщата, като му даде малко пари, за да може да отиде в старчески дом, а с другите да си купи жилище. Това провокирало агресия у сина му, като го свалил на земята и започнал да го рита. В главата не успял да го удари, псувал го. Предишният път, когато го бил, отново било заради къщата. Посочил е, че не си е вадил медицинско и няма видими наранявания. При него живее една жена, която му пазарува, готви и се грижи за него. Страхува се, когато сина му е в къщата, поради което се заключва на етаж, на който живее. Синът му употребява алкохол.

За извършената проверка, назначената комисия изготвила доклад рег. № 3384р/6872/19.02.2021 г., в който са отразени извършените действия и снетите обяснения. Посочено е, че служителят Е. Л., която е снела допълнителни обяснения от Ц. на следващия ден, не е съобщила за затруднена комуникация с лицето, както и че А. не е искал съдействие от друг колега, предвид твърденията за затруднена комуникация. Посочено е, че А. е приел молба и сведение в три изречения, като в същите не е описана в пълен обем фактическата обстановка и молбата формално е оформена без да са снети подробни сведения от лицето. С това си поведение, А. е показал небрежно изпълнение на служебните си задължения по смисъла на чл. 199, ал.1, т.3 ЗМВР. Комисията е счела, че са налице достатъчно данни за извършено

нарушение на служебната дисциплина, поради което е предложено на ответния орган да наложи дисциплинарно наказание писмено предупреждение, поради допуснатата небрежност в служебната дейност.

На Б. А. А. е връчена покана за запознаване с писмена справка от извършената проверка и за даване на писмени обяснения в 24 часов срок. Поканата е връчена на А. на 24.02.2021 г.

С доклада за извършената проверка, Б. А. А. е запознат също на 24.02.2021 г., за което е положил подпис.

На 25.02.2021 г. А. е посочил в писмен вид, че няма какво повече да допълни по дадените от него обяснения, след запознаването му с доклада.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на Заповед № 3384з-162/24.03.2021 г. от зам.-началника на 09 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя Б. А. А. е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от три месеца, за нарушения на служебната дисциплина от А., изразено в неизпълнение на служебните задължения, осъществено на 01.02.2021 г. при снемането на обяснения от трето лице, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР.

В мотивната част на заповедта е посочено, че при снемането на сведения от П. И. Ц., на 01.02.2021 г., жалбоподателят е проявил небрежност при изпълнение на служебните му задължения. След това е посочено, че служителят е бездействал, което е довело до неизпълнение на служебните му задължения, което представлява нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР. Наложено наказание мъмрене е за срок от три месеца, като относно срока на наложеното наказание са изложени мотиви, свързани с наличието на шест предходни наказания, както и липсата на настъпили необратими последици.

Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 24.03.2021 г. срещу подпис.

Жалбата е подадена на 05.04.2021 г., директно в съда.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бе разпитан като свидетел Е. Г. Л., служител при ответника, колега на жалбоподателя. От показанията на свидетеля се установява, че свидетелят заедно с жалбоподателя са били дежурни за 24 часа на 01.02.2021 г., когато да се оплаче в 09 РУ-СДВР отишъл П. И. Ц., който от А., а свидетелят докладвала на началника. Началникът казал, че жалбата е кратка и не е описана добре. Колегата й казал, че човекът е бил възрастен и трудно се е говорило с него, трудно е чувал. След доклада пред началника, казала на Б. да напише докладна. Под диктовката на жалбоподателя, жалбите се набират на компютър. Това, което е било набрано като текст не е било достатъчно, според началника. След дежурството лично ходила да говори с човека, тъй като докладната, която написа Б. не се приела. Човекът споделил житейските си неволи, които не били по случая. Написала допълнително сведение. Комуникацията била наистина трудна. Човекът видимо нямал наранявания, не се е оплаквал от нещо. Разказал й за проблеми със сина си за имоти. Няма конкретни правила относно съдържанието на жалбите, сведенията и др.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 3384з-162/24.03.2021 г. на зам.-началника на 09 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“

за срок от три месеца, за нарушения на служебната дисциплина от А., изразено в неизпълнение на служебните задължения на 01.02.2021 г. при снемането на обяснения от трето лице, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „мъмрене“, за срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

По съществуто ѝ, като прецени съгласно чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона, съдът прие по същество жалбата за основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания.

Оспорената заповед е издадена от зам.-директора на 09 РУ-СДВР, който съгласно 204, т.4, вр. 197, ал.1, т.2 ЗМВР е компетентния да издаде процесната заповед орган, при спазване на действащите процесуални правила. Съгласно 204, т.1, вр. 197, ал.1, т.1 ЗМВР, наказанията се налагат със заповед от служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3. Съгласно т. VIII.1.2 от Класификатора на длъжностите в МВР, зам.-началника на РУ към СДВР е ръководна длъжност, поради което и заповедта е издадена от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В Заповедта е посочен издателя на акта /зам.-началника на 09 РУ- СДВР/, извършителят /младши оперативен дежурен в група „Оперативна дежурна част“ към 09 РУ-СДВР Б. А. А./, мястото /сградата на 09 РУ-СДВР, служебно помещение за прием на граждани/, времето /на 01.02.2021 г. около 13,00 ч./, разпоредбите, които са нарушени /чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР/, доказателствата, въз основа на които това е установено /подробно изброени докладни записки, обяснения, сведения, протоколи и др. /, правното основание и наказанието което се налага /чл. 197, ал. 1, т. 1 ЗМВР, „мъмрене“ за срок от три месеца/, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта /АССГ, в 14-дневен срок от връчването или по административен ред/. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението – проявена небрежност при изпълнение на служебните си задължения при снемане на сведение от пострадало лице, и доказателствата въз основа, на които то е установено, съдът приема, че дисциплинарно наказващия орган е препратил към доклад рег. № 3384р/6872/19.02.2021 г., с който жалбоподателят е запознат, като така не е нарушено правото му на защита. Отражено е, че заповедта е издадена в следствие на установената фактическа обстановка, обобщена в доклад, с рег. № 3384р/6872/19.02.2021 г. Такова препращане относно мотивите за издаване на един административен акт, не е непознато в практиката, не е процесуално нарушение,

водещо до отмяна на акта, тъй като е възможно препращане към друг документ, предхождащ издаването на административния акт, за да се счете, че съответния акт е мотивиран. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОС на съдиите от Върховния съд се приема, че ако мотивите не са изложени в самия административен акт, то същите може да са изложени отделно или да се съдържат в друг документ от административната преписка. Поради тази причина съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво е извършил, с деянието си кои норми е нарушил, както и какво е наложеното му наказание, поради което неоснователни са възраженията на жалбоподателя за немотивираност на процесната заповед.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. Дисциплинарното производство е започнало с издаване на заповед за възлагане на проверка и назначаване на комисия, която да я извърши. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 04.02.2021 г., в 08,10 ч., за което той се е подписал. Следва да се отбележи, че предвид вида на дисциплинарното нарушение - изпълнение на служебни задължения, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР, и вида на наложеното наказание по чл. 197, т.1 ЗМВР, съгласно чл. 208 ЗМВР, не е необходимо издаването на писмена заповед за започване на дисциплинарно производство. Цитираната разпоредба предвижда, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 - 202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението. Поради изложеното, липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство, не би представлявало дисциплинарно нарушение, водещо до отмяна на заповедта, с която е наложено наказанието. Въпреки това, началникът на 09 РУ-СДВР е издал заповед № 3348з-70/02.02.2021 г., с която е възложил извършване на проверка, като жалбоподателят е запознат със съдържанието на заповедта, видно от положения за това подпис под заповедта. Същият ден, в който му е връчена заповедта, му е връчена и покана за даване на писмени обяснения в определен срок. А. се е възползвал от тази възможност и е представил такива. Събрани са относимите доказателства, като са изслушани и други служители, имащи отношение към случая, след което е изготвен доклад с рег. № 3384р/6872/19.02.2021 г., с който жалбоподателя е запознат на 23.02.2021 г., като отново му е дадена възможност да даде допълнителни обяснения. След което е издадена и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР дисциплинарнаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от данните по преписката, на жалбоподателя е дадена възможност да се запознае с доклада и в 24 часов срок да представи допълнителни обяснения. За това А. се е подписал, като в писмено сведение е отразил, че няма какво да допълни.

При издаване на заповедта, ответникът е спазил двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение. Заповедта за възлагане на проверка относно наличие на данни за дисциплинарно нарушение, слага началото на дисциплинарно производство, в което

се изследват всички относими към случая факти, събират се доказателства и се анализира поведението на лицето, за което са налице данни, че е извършило нарушение. Едва след приключване на това дисциплинарно производство и изготвяне на обобщена справка или доклад, който се представя на вниманието на дисциплинарно-наказващия орган, може да се приеме, че дисциплинарното нарушение е открито и е установен нарушителя. Т.е., срокът започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства. Докладът е с рег. № 3384р/6872 от 19.02.2021 г., а заповедта за налагане на дисциплинарното нарушение е издадена на 24.03.2021 г., т.е. в рамките на двумесечния срок, предвиден в чл. 195, ал.1 ЗМВР.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че дисциплинарно-наказващия орган е действал и като дисциплинарно-разследващ. От доказателствата по делото се установява, че началника на 09 РУ-СДВР е определил комисия, която да извърши дисциплинарната проверка, като измежду определените за това служители не е зам.-началника на 09 РУ-СДВР, който е издал заповедта.

В крайна сметка, при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Дисциплинарното наказание „мъмрене“ за срок от три месеца е наложено за нарушение на служебната дисциплина, квалифицирано като такова по чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР – неизпълнение на служебните задължения. Словното описание на нарушението се изразява в това, че на 01.02.2021 г., при снемането на сведения от П. И. Ц., жалбоподателят е проявил небрежност при изпълнение на служебните му задължения. Отражено е, че А. е приел молба и сведение от посоченото лице в три изречения, като в същите не е описана в пълен обем фактическата обстановка и молбата формално е оформена без да са снети подробни сведения от лицето. С това си поведение, А. е показал небрежно изпълнение на служебните си задължения, като дори в заповедта е посочено, че служителят е бездействал, което е довело до неизпълнение на служебните му задължения.

Настоящият съдебен състав намира, че при така посоченото нарушение, наказващия орган е допуснал противоречие между правно и фактическо основание за налагане на заповедта, което води до необоснованост на наложеното наказание. Това е така, тъй като съгласно словното отразяване на нарушението, както и от доклада на комисията извършила проверката, може да се направи извод, че в същност служителят е проявил небрежност при изпълнение на служебните си задължения, вменени с длъжността му характеристика. Съгласно специфичната длъжностна характеристика за длъжността младши оперативен дежурен в група Оперативна дежурна част в РУ-СДВР, едно от основните задължения на заемащия длъжността е да приема и отработва съобщения, сигнали за извършени тежки престъпления, произшествия и нарушения, като незабавно докладна на ръководството и на старши дежурен ОДЦ за изпращане на ДОГ и други специалисти за посещение на местопроизшествията. В изпълнение на това си задължение, служителят е бил дежурен за период от 24 часа в приема

граждани, като на 01.02.2021 г. приел гражданина П. Ц., изслушал го и съставил в писмен вид молба и обяснения от него. В обясненията са изложени оплакванията на Ц. от сина му, който му нанесъл побой, което се случва за втори път. Отражена е причината за побоя, както и че сина на Ц., М. Ц. живее в К., от където се прибрал преди около месец, преди оплакването. Т.е., снел е обяснения, които е записал и предал на старши дежурния, който да ги докладва на началника, поради което не е налице пълно бездействие, тъй като е налице активно действие. Поради това, ако началника е приел, че обясненията са кратки и недостатъчни, то е налице небрежност, но не и неизпълнение на служебните му задължения. Реално е налице изпълнение на служебни задължения, но същите са изпълнени формално, без необходимата старателност и задълбоченост, т.е., небрежно. За посочения вид нарушение е предвидено друго по вид наказание, писмено предупреждение.

Предвид изложеното, вместо да възприеме изложеното като небрежност при изпълнение на служебните си задължения и да квалифицира нарушението като такова по чл. 199, ал.1, т.3 ЗМВР - небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед, ответникът е приел, че е налице пълно неизпълнение на служебните задължение, и то изразено с бездействие, което не отговаря на фактическото установяване по делото. Неправилното определяне на правното основание за налагане на това наказание, е довело и до неправилно определено наказание за жалбоподателя, което е основание за отмяна на наложеното наказание.

Освен това, самото действие, определено като небрежно, не е изяснено в неговата пълнота. Това е така, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че макар друг служител ОД Е. Л. да е посетила адреса на П. Ц. за снемане на допълнителни сведения, тя реално не е отразила нещо в повече, което да доведе до по-голяма яснота относно извършеното от сина на Ц. действие, от установеното от жалбоподателя А.. Макар сведението от Л. да е изписано ръкописно на две страници, то не съдържа повече информация, която да изяснява в по-голяма степен случая. Изложеното от нея касае личните взаимоотношения между Ц. и сина му, касателно имуществени отношения между двамата, но не касаят конкретно инцидента. Т.е., според съда, допълнително снетите обяснения от пострадалото лице, по никакъв начин не допринасят за изясняване на случая, както и не се установява, дали реално извършителят на побоя е предупреден да се въздържа от подобно поведение спрямо баща си. Съдът намира, че не е от значение количественото съдържание на един документ, а качествено такова. Достатъчно е да се установи, че са налице някакви данни за извършено престъпление, от който, спрямо кой, кога и в какво се изразяват те, за да се предприемат действия по изясняване на случая. В този смисъл, това, което е било снето като обяснения от страна на жалбоподателя, съдът намира за напълно достатъчно, за да може да се предприемат последващи действия.

Също така, ответния орган е следвало по време на дисциплинарното производство да извърши преценка на посоченото, както от жалбоподателя, така и от старши дежурен Е. Л., в дадените от тях сведения, натоварената оперативна обстановка, която е била към момента на снемане на обясненията. Не е без значение посоченото от Л., че в момента на снемане на сведения, е станал инцидент с лице, скочило от терасата на [жилищен адрес] в [жк], което е наложило приемане на сигнала, докладване на същия, изпращане на екип на местопроизшествието. Следвало е да се оцени дали и как тази обстановка се е отразила на възможността А. да отдели достатъчно време за снемане на обяснения от видимо нетежко пострадало лице. Това е важно с оглед

възможността за приоритизиране на случаите и отдаване на по-голямо значение и отделяне на повече време на обработване на по-тежкия инцидент, спрямо по-лекия.

Също така, наложеното наказание е мъмрене за срок от три месеца. Разпоредбата на чл. 198, ал.3 ЗМВР предвижда, че наказанието мъмрене се налага за срок от един до три месеца. Т.е., ответникът е наложил най-дългия срок на наказанието, което обаче изисква излагане на мотиви, поради които органът е преценил, че следва да наложи определен срок на наказанието, още повече, че в случая срокът на наложеното наказание максимално предвидения за това срок. Съдът приема, че в заповедта не са изложени мотиви относно срока, за който е наложено наказанието на жалбоподателя „мъмрене“, а именно 3 месеца. Формално в заповедта е посочено, че органът е извършил оценка на събраните доказателства, тежестта на нарушението, липсата на настъпили от него вредни последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на жалбоподателя по време на службата му, в това число кадровата справка, но това е само едно изброяване на конкретните посочени в закона обстоятелства, които следва да бъдат преценени. Освен това е оценена липсата на настъпили вредни последици от нарушението, както и формата на вината, а именно небрежност, а същевременно срокът на наказанието е максимално предвидения в закона за този вид нарушение.

Предвид изложеното, съдът приема, че в оспорената заповед липсват мотиви по какви причини органът е избрал, срокът на наказанието да бъде именно максимално предвидения за това от три месеца. Изборът на срок за дисциплинарно нарушение, който е различен от минималния налага излагане на мотиви защо органа счита, че именно този срок е най-подходящ, да въздейства превантивно и поправящо на служителя. Налагането на дисциплинарно наказание не може да е самоцел, а да преследва конкретни цели да се предотврати последващо дисциплинарно нарушение, съответно да се предотвратят вредните последици от него. Налагането на предвиденото в чл. 197, ал.1, т.1 ЗМВР наказание, следва да има за цел да предотврати извършването на друго подобно нарушение и предотврати/ограничи настъпването на вредни последици. По тази причина, органът е следвало да извърши преценка, в какъв конкретно срок ще бъдат постигнати посочените по-горе цели и да мотивира конкретно определения срок. Като не е направил това, административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Предвид изложеното обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила относно съдържанието му, както и при несъответствие с целта на закона. Непосочването на мотиви относно срока, за който се налага дисциплинарно наказание, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и лишава съда от възможност да установи дали актът, в тази му част, е в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК, налице е порок, обосноваващ незаконосъобразност на оспореното решение. Липсата на мотиви относно наложеното наказание не е от вида нарушения, които могат да бъдат санирани от съда, който да измени заповедта, като наложи най-краткия срок на наказанието.

Предвид изложеното, оспорената заповед противоречи на материалния закон, тъй като е налице противоречие между правното и фактическото основание за издаване на заповедта, довело до неправилно определяне на вида нарушение и съответно неправилно наложено наказание, както и е налице недостатъчна оценка на доказателствата, събрани в дисциплинарното производство, което е довело до

неизясняване на случая в неговата пълнота. Освен това са налице и липса на мотиви относно определения срок на наложеното наказание, което е самостоятелно основание за отмяна на акта.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски в претендиран размер от 510,00 лв., от които 500,00 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно договора за правна защита и съдействие и 10,00 лв. за държавна такса.

На ответника не се дължат разноски, с оглед изхода на делото.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 3384з-162/24.03.2021 г. на зам.-началника на 09 РУ-СДВР, с която на Б. А. А., с ЕГН [ЕГН], младши експерт, младши оперативен дежурен в група „Оперативна дежурна част“ към 09 РУ-СДВР е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от три месеца, за нарушения на служебната дисциплина от А., изразено в неизпълнение на служебните задължения на 01.02.2021 г. при снемането на обяснения от трето лице, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи **ДА ЗАПЛАТИ НА** Б. А. А., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 510,00 лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 211, изр. последно ЗМВР/.

СЪДИЯ: